

Kjær Rasmussen: Jeg vil meget stærkt anbefale de underændringsforslag uden for betænkningen, som er stillet af VS. Som man ser, går de ud på, at dækningen under sygdom skal være 100 pct. og ikke 90 pct. som foreslået af S-SF, eller 80 pct. som foreslået af ministeren. Vi lægger megen vægt på, at lønarbejderne under LO-området får den samme lønmæssige sikring under sygdom, som f. eks. funktionærer og tjenestemænd har det.

Jeg forstår ikke rigtig hr. Helge Nielsen eller de ordførere her i dag, som tager afstand fra vores forslag. Hr. Helge Nielsen siger, at han er principielt enig med os, og det er da meget rart at høre, men alligevel afviser hr. Helge Nielsen vores underændringsforslag eller tilkendegiver i hvert fald, at hans parti ikke vil stemme for dem. Jeg kan ikke rigtig forstå den indstilling, i hvert fald slet ikke, når man er principielt enig. Hvorfor er man så bange for sine egne principper?

Hr. Helge Nielsen har ikke konstateret nogen uenighed om 90 pct.-dækningen, sagde han her i første omgang. Ja men så kan jeg da ikke rigtig forstå, at det har været nødvendigt i udvalget at lave et mindretal. Så burde hr. Helge Nielsen kunne have overbevist udvalget om, at de 90 pct. var det rigtige, og så burde der være kommet en enig udvalgsindstilling. Den har vi ikke fået, vi har fået en socialdemokratisk-folkesocialistisk mindretalsindstilling, og når man hører de borgerlige ordførere her i dag, viser det sig jo også, at hr. Helge Nielsen ikke har noget som helst at have sine lysegrønne håb i, for der var ikke en eneste af de borgerlige ordførere, som gav tilslutning til de socialdemokratiske 90 pct.

Jeg kan ikke godt tage hr. Helge Niensens argumentation over for vores underændringsforslag som nogen modargumentation. Det lød nærmest som om hr. Helge Nielsen ved et uheld kom til at snakke sort. Men efter at have hørt de borgerlige ordførere, synes jeg jo nok, at socialdemokratiet skulle ændre stilling og stemme for vores underændringsforslag om de 100 pct., som man jo dog i hvert fald fra denne talerstol, er erklærede tilhængere af.

Så vidt jeg har forstået på hr. Ove Munch, så var han sympatisk indstillet over for vores underændringsforslag, og jeg håber,

jeg har ret, når jeg siger, at jeg også forstod hr. Ove Munch på den måde, at man ville stemme for underændringsforslagene.

Som sagt, det, det kniber os meget at forstå, er, at arbejderne under LO-området ikke må sikres ordentligt under sygdom. Hvorfor i alverden skal de med vold og magt stilles dårligere end andre lønmodtagergrupper? Det må man dog kunne forklare mig fra borgerligt hold og fra socialdemokratisk hold, men det tvivler jeg nu noget på, at man kan; i hvert fald har man ikke kunnet gøre det på overbevisende måde indtil dato. Jeg kan ikke forstå, at de forskellige modstandere af fuld dækning ikke kan se, at en 90 pct., henholdsvis en 80 pct. løndækning egentlig burde medføre, at man krævede de samme dækningsprocenter indført for funktionærer og tjenestemænd. Mig bekendt ligger der ikke noget om, at man under den nær forestående anden behandling af tjenestemandsløven vil stille forslag om noget sådant, men jeg understreger, at det egentlig ville være en naturlig konsekvens.

Der er simpelt hen ingen, jeg gentager ingen, fornuftig motivering for at stemme imod eller at undlade at stemme om vores underændringsforslag. Vi forstår ikke, hvad man vil opnå ved denne stillingtagen. Man har tilsyneladende — nu er det hr. Helge Nielsen, jeg må tage fat på igen — ganske glemt at stille krav, og nu lader man sig så nøje med at indtage hoveribondens ydmyge rolle over for herskabet, her repræsenteret ved den borgerlige regering. Det kan ikke være rigtigt, at man som et lønmodtagerparti forfarer på den måde.

Hvis vore underændringsforslag skulle blive forkastet, vil vi naturligvis stemme for det af mindretallet stillede ændringsforslag, idet det er en forbedring i forhold til den bestående lovgivning og en forbedring i forhold til lovforslaget, som det er fremsat af ministeren. Lovforslaget som sådant vil vi ved tredje behandling være i stand til at stemme for, også selv om diverse ændringsforslag skulle blive forkastet, igen med den motivering, at selv det lovforslag, som ministeren har fremsat, er en forbedring i forhold til det nugældende.

Hanne Reintoft: Det må beklages, at der ikke har kunnet opnås enighed i udvalget om de forbedringer, som socialdemokratiet